

عنوان مقاله:

مطالعه انسان شناختی نقش طب سنتی در زمان فاجعه (مطالعه موردی زلزله سرپل ذهاب)

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 11، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مینو سلیمی - *Ph.D. Student, Department of Anthropology, Faculty of Social Sciences, University of Tehran, Research - Expert of Anthropological Research Institute*

احمد نادری - *Associate Professor, Department of Anthropology, Faculty of Social Sciences, University of Tehran*

خلاصه مقاله:

زلزله به لحاظ گستره تاثیراتی که بر زندگی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سلامت افراد دارد، متغیر مهمی در مطالعه انسان شناسی پزشکی جوامع محسوب می شود. طب سنتی از گذشته تاکنون جزئی از سیستم بهداشتی مردم بوده و توسط آنان به خوبی پذیرفته شده است؛ بخشی از فرهنگ مردم محسوب می شود و در حل بعضی از مسائل فرهنگی سلامت، نقش قابل توجهی دارد. با وجود افزایش استفاده مردم جهان از طب سنتی و مکمل، از مکتب طب سنتی ایرانی علی رغم غنی بودن و کارایی بسیار، به عنوان یک شیوه درمانی مکمل به صورت مستقیم در زمان فاجعه ها از آن بهره برده نمی شود. پژوهش حاضر درصدد مطالعه تاثیر استفاده از طب سنتی و مصرف داروهای گیاهی در زمان زلزله و بعد از زلزله است. هدف آن تشریح میزان بهره مندی جامعه فاجعه دیده از امکانات طب سنتی در کنار پزشکی مدرن است. این پژوهش به مطالعه تاثیر طب سنتی و میزان بهره گیری آن در مناطق مختلف شهر سرپل ذهاب از روز پنجم بعد از رخداد زلزله و در یک بازه زمانی سه ساله بواسطه مصاحبه های عمیق با عطاری ها و صاحبان آن، کارشناسان حوزه طب سنتی و میزان مراجعه مردم بعد از زلزله در فواصل زمانی مختلف می پردازد. یافته های تحقیق نشان می دهد که با وجود امکانات پزشکی مدرن، بهره گیری از طب سنتی و روش های بهره گرفته از آن برای نجات افراد آسیب دیده از همان روزهای اول و در گذار از ماههای سخت بعد از زلزله و زمان بازسازی های فیزیکی به ویژه در رابطه با پیشگیری و جلوگیری بیماری جسمی و روانی نقش مهمی در سلامت روانی و جسمی متاثر از آسیب های زلزله در میان مردم سرپل ذهاب را ایفا نموده است.

کلمات کلیدی:

Anthropology, earthquake, herbal medicine, Sarpolzahab, Traditional Medicine

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1611563>

